

7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności

Z uwagi na wciąż niekonkretny i ogólny charakter zarzutu, po trwającym dwa i pół roku postępowaniu, zbieranie danych i informacji w takim zakresie i o takim stopniu szczegółowości jest nieproporcjonalne, w szczególności przy uwzględnieniu także wielokrotnych zapytań w różnych formach o porównywalne dane. Odmowa przez pozwaną przedłużenia terminu jest ze względów merytorycznych, jak również w związku z trwającym już dwa i pół roku postępowaniem oczywiście nieproporcjonalna.

8) Zarzut ósmy dotyczący braku właściwości pozwanej względem Holcim (Česko) a.s. w zakresie kwestii dotyczących okresu przed przystąpieniem Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej

Żądanie informacji dotyczących okresu przed przystąpieniem państwa do UE jest niedopuszczalne.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-294/11)

(2011/C 238/44)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i S. Papaioannou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uwzględnienie skargi

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w części dotyczącej korekt finansowych zastosowanych do Republiki Greckiej lub ewentualnie zmianę tej decyzji

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Republika Grecka żąda w swej skardze stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG)

oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 2517 i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym UE L 102/33/16 4 2011 (Dz.U. L 102, s. 33) pod nr 2011/244/UE w części dotyczącej korekt finansowych zastosowanych do Republiki Greckiej w sektorach: a) produkcji oliwy z oliwek, b) wydatków na ustanowienie rejestru upraw oliwek — systemu informacji geograficznej (zwanego dalej „RUO-GIS”) oraz c) pomocy bezpośredniej (rośliny uprawne).

W odniesieniu do korekty dotyczącej sektora pomocy w produkcji oleju z oliwek skarżąca twierdzi po pierwsze, że Komisja popełniła błąd przy ocenie okoliczności faktycznych, ponieważ niedociągnięcia w sposobie przeprowadzania kontroli systemu są z reguły minimalne i nie uzasadniają korekty w wysokości odpowiednio 10 % i 15 % tym bardziej, że od dnia 1 listopada 2003 r. obowiązuje już funkcjonalny i niezawodny system informacji geograficznej dla sektora oliwek w Grecji (GIS dla oliwek) jako podstawowy instrument kontroli całego systemu pomocy w produkcji oliwy z oliwek i jako że deklaracje o uprawie są starannie sprawdzane podobnie jak wydajność drzew oliwnych i całe funkcjonowanie tłoczni.

Po drugie skarżąca podnosi, że: a) decyzja Komisji nie ma ważnej i rzeczywistej podstawy prawnej dla korekty wzwyż w związku z powrotem do naruszenia; znaczenie, jakie Komisja przypisuje temu terminowi jest błędne, ponieważ w wyraźny sposób brak jest powtarzających się niedociągnięć; powrót do naruszenia, którego istnienie przyjmuje Komisja opiera się na błędnym założeniu, którego konsekwencją jest w oczywisty sposób błędna ocena rzekomo powtarzających się niedociągnięć biorąc pod uwagę, że w chwili obecnej obowiązuje już podstawowy instrument kontroli systemu GIS dla oliwek i b) Komisja popełniła błąd przy ocenie okoliczności faktycznych, ponieważ w każdym razie korekta wzwyż o 10 % w okresie od 2003 r. do 2004 r. oraz o 15 % w okresie od 2004 r. do 2005 r. jest bezprawna i nieuzasadniona zważywszy że w okresie tym nastąpiły liczne ulepszenia i ciągłe aktualizacje GIS dla oliwek i w konsekwencji system kontroli nie tylko nie pogorszył się lecz został w istotny sposób ulepszony.

W odniesieniu do korekty w przypadku sektora wydatków na ustanowienie RUO-GIS skarżąca twierdzi po pierwsze, że brak jest ważnych podstaw prawnych dla finansowej korekty wydatków dotyczących procedury ustanowienia GIS dla oliwek, ponieważ fundusze udostępnione na jego stworzenie były odliczone od pomocy, do której uprawnieni byli greccy producenci a brak uwzględnienia tych wydatków stanowi przyczynę bezpodstawnego wzbogacenia EFOGR oraz podwójną sankcję finansową zważywszy, że w każdym razie wszystkie dokonane wydatki są dopuszczalne, jeżeli nie przekraczają budżetu zatwierdzonego przez Komisję i całkowitej kwoty odliczonej w przypadku greckich producentów, gdyż momentem decydującym w celu oceny czy wydatek jest zgodny z prawem jest moment powzięcia zobowiązania prawnego lub jego wykonania a nie moment, w którym zadeklarowano wydatek.

Po drugie skarżąca powołuje się na: a) naruszenie zasady proporcjonalności w zakresie wydatków w wysokości 2 920 191,03 EUR wynikających z umów uzupełniających b) błędną ocenę okoliczności faktycznych w zakresie wydatków wynikających z umowy 5190/ES/2003.

W odniesieniu do korekty w przypadku sektora pomocy bezpośredniej (rośliny uprawne) skarżąca twierdzi po pierwsze, że: a) brak jest ważnej podstawy prawnej, aby stosować do nowej wspólnej polityki rolnej (WPR) oraz do nowego systemu płatności jednolitych dawne wytyczne, które przewidywały stosowanie określonych zryczałtowanych kwot korekt i b) ich stosowanie w poważny sposób narusza zasadę proporcjonalności.

Po drugie skarżąca powołuje się na błędną ocenę okoliczności faktycznych: a) w odniesieniu do podnoszonych niedociągnięć w ramach LPIS [systemu identyfikacji działek rolnych] — GIS b) w odniesieniu do wykazania okoliczności, iż z porównania danych LPIS-GIS wykorzystanego dla roku złożenia wniosków 2007 z pełnymi i wiarygodnymi danymi LPIS-GIS za rok 2009 r., które zostały skontrolowane przez Komisję na miejscu wynika, że różnice i niedociągnięcia są minimalne i nie przekraczają 2 % a zatem jakkolwiek korekta nie powinna była przekraczać tej wartości oraz c) w odniesieniu do podnoszonych niedociągnięć w ramach krzyżowych kontroli administracyjnych przeprowadzonych na miejscu i ich jakości oraz w szczególności do podnoszonego braku zmierzenia użytków zielonych i spóźnionego przeprowadzenia kontroli na miejscu, ponieważ liczne ulepszenia, jakie nastąpiły w roku złożenia wniosków 2007 powinny były doprowadzić Komisję do wniosku, iż nie należało stosować żadnej korekty.

Wreszcie skarżąca powołuje się na błędną wykładnię i zastosowanie art. 33 rozporządzenia 1290/05⁽¹⁾ w odniesieniu do korekty wydatków dotyczących środków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. — Duscholux Ibérica przeciwko OHIM — Duschprodukter i Skandinavien (duschy)

(Sprawa T-295/11)

(2011/C 238/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Duscholux Ibérica, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Duschprodukter i Skandinavien AB (Hising Backa, Szwecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie R 662/2010-1;
- tytułem żądania pomocniczego i jedynie w przypadku oddalenia pierwszego żądania stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w

ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie R 662/2010-1;

- obciążenie strony pozwanej i drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny międzynarodowy znak towarowy „duschy” dla towarów należących do klas 11 i 20 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr W927073

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „DUSCHO Harmony” zarejestrowany pod numerem 2116820 dla towarów należących do klas 6, 11 i 19

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczącego prawa do sprawiedliwego procesu, naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza pominęła okoliczności i dowody przedstawione przez skarżącą w należytych terminach oraz naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, dlatego że Izba Odwoławcza błędnie uznała, iż w przypadku kolidujących znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2011 r. — Cementos Portland Valderrivas przeciwko Komisji

(Sprawa T-296/11)

(2011/C 238/46)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Skarżące: Cementos Portland Valderrivas, S.A. (Pamplona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Ortiz Blanco)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi.
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 marca 2011 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argument

Przedmiotem skargi jest decyzja Komisji z dnia 30 marca 2011 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie COMP/39.520 — Cement i towary cementopodobne.